

A X-a Conferință Națională multidisciplinară - cu participare internațională,
"Profesorul Dorin PAVEL - fondatorul hidroenergeticii românești",
SEBEȘ, 2010

EVALUAREA ȘI IMPORTANȚA ACESTEIA

Iosif IUHOS, Ionuț BAL, Ioana IUHOS

THE EVALUATION AND HIS IMPORTANCE

In this paper we want presenting the general notion about the methods of the evaluation in the sports. These are important to use because all the students must be know ours performance sportsmen's and the level of his abilities.

Cuvinte cheie: evaluare, rolul evaluării sportive, metode de evaluare

1. Noțiuni generale

Procesul de învățământ integrează o suită de activități, între care: predarea, învățarea, evaluarea etc. Evaluarea didactică deține un rol important în procesul de învățământ. Ea are întotdeauna un raport direct sau indirect cu procesul învățării, dar și al predării.

Evaluarea pedagogică reprezintă o acțiune proprie sistemelor socio-umane, care solicită raportarea rezultatelor obținute, într-o anumită activitate, la un ansamblu de criterii specifice domeniului în vederea luării unor decizii optime. "Evaluarea educațională este procesul de colectare sistematică, orientată de obiectivele definite, a datelor specifice privind evoluția și/sau performanța evidențiate în situația de evaluare, de interpretarea contextuală a acestor date și de elaborare a unei judecăți de valoare cu caracter integrator care poate fi folosită în diverse moduri, prespecificate însă în momentul stabilirii scopului procesului de evaluare

O relevanță practică aparte reprezintă opinia lui Daniel L.

Sufflebeam (1980) asupra a trei definiții specifice evaluării: **evaluare = măsurare; evaluare = congruență; evaluare = judecare.**

În figura 1 sunt prezentate toate componentele evaluării precum și funcțiile acesteia:

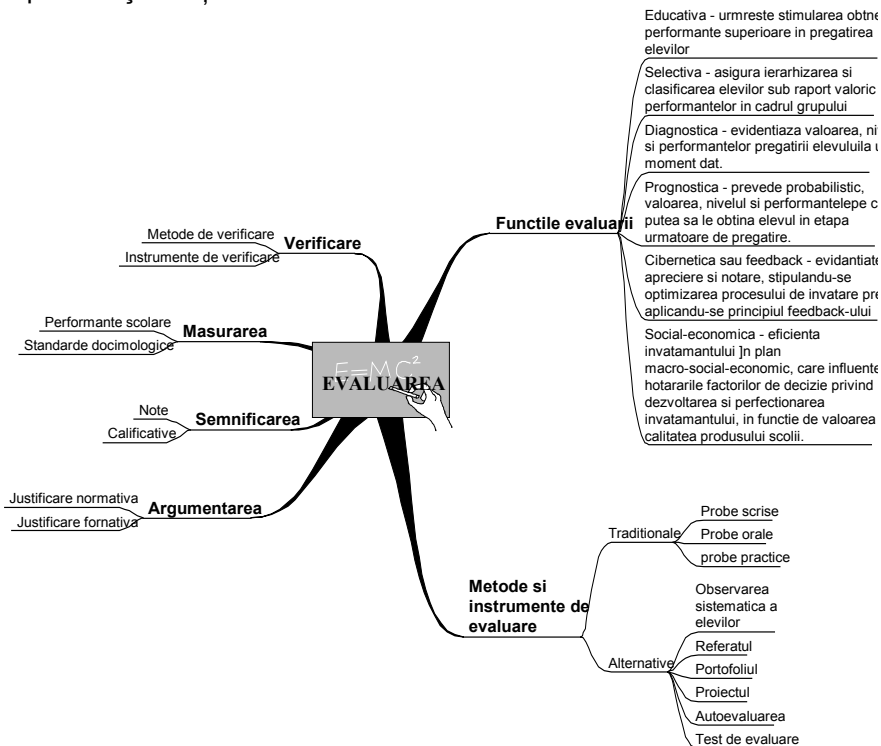

Fig. 1 Procesul evaluării

2. Proiectarea demersului de evaluare

Din perspectiva globală a procesului de formare-învățare-instruire **strategia de instruire** este un concept extrem de util celor ce proiectează și gestionează în mod direct procesul. Conceptul de strategie de evaluare desemnează o realitate care, din perspectiva procesului care se desfășoară în clasă, este o parte componentă integrantă, vitală prin funcția sa determinant reglatoare, a procesului de instruire. Prin dimensiunile sale tehnice, orientate spre un scop de evaluare clar stabilit, strategia de evaluare adoptată direcționează procesul educațional în direcția dorită de cel care o proiectează și o

aplică. Teoria și practica pedagogică operează cu mai multe clasificări ale tipurilor de evaluare în funcție de diferite criterii. În desfășurarea procesului didactic, sunt semnalate următoarele strategii de evaluare:

a) *Evaluarea inițială*, care se realizează la începutul unui nou ciclu de învățare sau program de instruire în scopul stabilirii nivelului de pregătire al elevilor. Prin intermediul evaluării inițiale se identifică nivelul achizițiilor elevilor în termeni de cunoștințe, competențe și abilități, în scopul asigurării premiselor atingerii obiectivelor propuse pentru etapa respectivă.

b) *Strategia de evaluare formativă (continuă)* însoțește întregul parcurs didactic, realizându-se prin verificări sistematice ale tuturor elevilor asupra întregii materii. Are potențialul de a identifica punctele tari și slabe ale procesului, stimulând și o posibilă analiză a cauzelor succesului sau eșecului. În cazul evaluării formative, feed-back-ul obținut este mult mai util și eficient, ajutând atât elevul cât și profesorul să-și adapteze activitatea viitoare la specificul situației;

c) *Strategia de evaluare sumativă sau cumulativă* se realizează, de obicei, la sfârșitul unei perioade mai lungi de instruire (de exemplu, capitol, semestru, an școlar, ciclu de învățământ etc.), oferind informații utile asupra nivelului de performanță al elevilor în raport cu obiectivele de instruire propuse. Evaluarea sumativă se concentrează mai ales asupra elementelor de permanență ale aplicării unor cunoștințe de bază, ale demonstrării unor abilități importante dobândite de elevi într-o perioadă mai lungă de instruire.

Din perspectiva evaluării și proiectării instrumentelor de evaluare problema practică principală pe care o ridică evaluarea curentă prin utilizarea unui instrument de evaluare este relaționarea sistematică și transparentă a următoarelor trei componente:

1. *Abilitățile* ce se doresc a fi evaluate prin instrumentul de evaluare;

2. *Elementele de conținut* ținând cont de specificul curricular;

3. *Criteriile de notare*, care se materializează în grila sau baremul de corectare și notare.

Aceste trei componente ale metodologiei evaluării, prezente, sub diferite forme și cu diferite accente și în practica curentă din clasă, au nevoie de o transparentizare în termenii explicitării impactului și efectelor conceperii, proiectării și aplicării lor în diferite situații de evaluare.

În acest sens în ultimul timp se acordă o mare atenție *descriptorilor de performanță* în care intră o categorie diversă de formulări, descrieri, explicitării organizate ierarhic, ale performanței

așteptate din partea elevilor aflați în situația de evaluare. Performanța așteptată este concepută ca performanță tipică, medie, realizabilă în primul rând în condițiile evaluării curente, de la clasă. Calitatea descriptorilor este dată de relația de directă proporționalitate dintre nivelurile de performanță identificate și descrierea calitativă a acestora, într-o grilă orientată crescător, de la nivelul inferior către cel superior.

3. Concluzii

În proiectarea oricărui demers de evaluare sau de examinare există o serie de riscuri dintre care amintim:

- riscul formulării unor scopuri și obiective neclare sau neprecizate în termeni concreți de la bun început, dezorientând așteptările celor direct implicați;

- riscul nepotrivirii între scopuri și modurile evaluării care conduce la neconcordanță în succesiunea logică a etapelor evaluării sau examinării;

- riscul neadecvării tehnicilor de evaluare la modurile enunțate-conduce la diminuarea eficienței întregului proces;

- riscul neadecvării tehnicilor de evaluare alese la scopurile și obiectivele enunțate-conduce la imposibilitatea obținerii unor date relevante privind abilitățile sau elementele de competență ale celor evaluați și, în consecință, la judecăți evaluative eronate.

- riscul lipsei de comunicare sau al comunicării neadecvate a rezultatelor și concluziilor privind procesul de evaluare-conduce la imposibilitatea realizării feed-back-ului și la diminuarea considerabilă a impactului procesului de evaluare asupra participanților sau celor implicați în proces.

BIBLIOGRAFIE

[1] Bal Carmen, *Noțiuni de didactica specialității*, Editura UTPRES, Cluj Napoca, 2007.

[2] Cerghit, L., Radu, I.T., Popescu, E., Vlăsceanu, L., *Didactica*, Editura didactică și pedagogică, București, 1990.

[3] Cerghit, I., *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri strategii*, Editura Aramis, București, 2002.

Prof. Iosif IUHOS, Școala generală Săvădisla, jud. Cluj
Prof. Ionuț BAL, Liceul Lucian Blaga Cluj Napoca
Ing. Ioana IUHOS, S.C. Broker SA Cluj Napoca